

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 360 Lei.
Vechii abonați au de plătit încă 70
Lei pe anul acesta.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lățimea a
doi milimetri, Lei 12. Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

Blajul în haină de sărbătoare

În fiecare an la 3/15 Mai Blajul îmbracă haina de sărbătoare, întru pomenirea marelui adunări de pe Câmpia Libertății din 3/15 Mai 1848, prezidată de Episcopii Ioan Lemeni (unit) și Andreiu Șaguna (neunit). Anul acesta serbarea de 3/15 Mai a avut și o însemnătate specială. S'a sărbătorit și împlinirea a 250 de ani dela nașterea marelui Episcop Inocențiu Micu zis Clain, luptătorul neînfricat pentru drepturi politice și bisericești, martirul mort departe de Ardealul său iubit, în vechea cetate a Romei, unde e îngropat în biserica Madona dela Pascolo.

Sfântul Pavel scrie într-o Epistolă — „Amintiți-Vă de marii noștri cari v'au vestit vouă Evanghelia”. Urmând îndemnul Sfântului Pavel, pomenitu-s'a marele Vlădică al Blajului. Spre a fi cunoscut de cât mai mulți, s'au tipărit despre el două cărți: una de Păr. Nicolae Comșa și alta de Păr. N. Lupu (în versuri) și s'a scris prin toate gazetele. Există o carte mai veche despre Vlădică Micu, scrisă de Canonicele Augustin Bunea, fost membru al Academiei Române.

Mărețea sărbătoare a fost pregătită de un comitet de cărturari blăjeni, în frunte cu Păr. Iuliu Maior, directorul foii noastre. Încă din 14 au început să sosească preoți și studenți, precum și alți fii ai bisericii noastre. Venit-au din toate părțile țării în Mica Romă a Ardealului tineri și bătrâni, cărturari și plugari. Blajul gema de oameni. Veneau mereu, în straie de sărbătoare, bucurându-se că au prilejul să vadă o serbare dintre cele mai mari și pe marii oaspeți.

In Catedrală

În mărețea Catedrală a fost Liturghie arhierescă, slujită de I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, P. S. Sa Dr. Ioan Bălan și P. S. Sa Dr. Vasile Aftenie,

înconjuțați de canonici și protopopi. A cântat minunat corul teologilor condus de Păr. profesor Ioan Florea.

La Palatul Cultural

Dela Catedrală publicul numeros s'a îndreptat spre Palatul Cultural. Aci a început serbarea cu Imnul Regal, ascultat în picioare. I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu a vorbit despre Episcopul Inocențiu Micu, arătând că a fost cel mai mare luptător al Ardealului. Arată apoi că Blajul este cel mai de seamă oraș de luptă românească pentru drepturile românești.

Vorbirea I. P. S. Sale

*Preasfințite Voastre,
Domnule Ministru,
Onorată Asistență,*

Trăim emoția unei aniversări care îmbracă în nimb sărbătoresc conștiința românească și înalță sufletul neamului în seninul celui mai curat naționalism. S'au împlinit 250 ani dela arătarea pe orizontul istoriei noastre, neamă-mănatul nostru care vine să arate și să conducă la liman libertatea și înălțarea nației românești din Ardeal și de pretotindenea: Iochentie Micu Clain Cel diotăiu Vlădică a Blajului, trimisul extraordinar al Cernolui, craiul și începătorul luptelor naționale pentru eliberarea neamului, neînfricatul și inflexibilul atlet al românismului integral, izvorul limpede al ideii naționale de apoi.

Pronia l-a ales de profet al Neamului său și de aceea îl înzestră cu cele mai alese daruri cari ies din comun. E înălțat la treapta cea mai înaltă ierarhică înainte chiar de a-și fi terminat studiile teologice și e onorat cu titluri cari îl pun în rândul baronilor și al consilierilor împărătești. El însă nu-și uită obârșia amilă, nici neamul său care pe

propriul său pământ poartă jugul aspru al iobăgiei. Din darurile lui își face armă nelăvinsă, din rangurile strălucite scara sigură pentru a proclama sus și tare și fără încetare în fața celor mari și puternici, și chiar în fața Împăratului, drepturile sfinte ale Poporului Român pe care îl păstora cu suflet de Arhanghel și cu dragoste și bunăvătă de adevărat Părinte. Lupta lui de triban a fost aspră, îndelungată, dar totdeauna strălucită și aproape supraomenească. Iar dacă viclenia puzmașă a dușmanilor l-a scos de pe arenă, unde era pururea neînfrânt, El s'a exilat în Roma luminării și zămislirii drepturilor sacre la viață și la libertatea lui, de unde striga și aici prin mucenicia lui ca o trâmbiță prevestitoare de bine pentru neam, iar pentru dușmanii opresori ca un glas de fulgere și de judecată ce avea să vie.

Marele român, Vlădică Ioan Iochentie, se stinge departe, ca o făclie ce s'a consumat până la ultima picătură de ceară. Dar numai trupul lui rămâne departe, sufletul lui de uriaș al gândirii și simțirii românești avea să rămână totdeauna viu, combatant, între noi, prin orașul Blaj, întemeiat de dânsul, care devine de atunci chiar leagănul și centrul loptelor și luptătorilor luminați pentru drepturile neamului de pretotindenea, pentru propășirea și înflorirea lui de totdeauna.

Cei 40.000 de Români dela 1848 nu s'au adunat la Blaj fiindcă n'ar fi aflat altă câmpie, ci pentru că Blajul era centrul din care pornise și unde se întărise, în decursul unui veac, ideea drepturilor naționale și de unde prin fiii sufletuști ai săi deveniți în școlile lui tot atâția craiici, purtători de steag ce proclamau din patru unghiori ideile sfinte de libertate și veșnicie pentru neamul nostru românesc.

Așa a fost văzut totdeauna orașul lumină a lui Clain de toți Românii mari, iar Heliade Rădulescu descoperindu și capul l-a

și salutat zicând: „de aci a răsarit soarele Românilor”.

Da, Blajul a fost purarea uzina de suflete curate și înțelepte cari s'au jertit pentru neam. Blajul a fost făuritorul de suflete de foc, cari au luminat ideea naționalismului integral și au luptat pentru izbânda lui, căci așa i-a învățat sărbătoritul nostru de azi, Marele Vlădică al Blajului Ioan Iochentie Micu Clain.

Se cuvenea deci ca aniversarea de 250 ani dela nașterea lui să fie sărbătorită cu tot fastul la Blaj. Vă salut pe toți cari ați venit în mijlocul nostru, ca împreună să ne arătăm recunoștința datorită acestui Mare Român și Luminator al neamului.

Di Zenovie Păclisanu, membru corespondent al Academiei Române, cel mai de seamă cunosător al istoriei bisericii noastre și a istoriei Ardealului, a spus cam următoarele în frumoasa D-Sale vorbire: Episcopul Micu s'a născut la 1692 în Sad. Printre înaintașii săi găsim, și câțiva Movilești și Basarabi. În 1729 e confirmat Episcop și și încurând va fi instalat Episcop. Din clipa în care a fost instalat Vlădică, a luptat fără înfricare pentru drepturi. Împăratul a promis drepturi, dar acele drepturi nu s'au dat. A scris multe jalbe, în cari a arătat Curții Împărătești toate durerile de cari suferia Biserica și neamul. Cere ca Episcopul să fie membru în dietă, preoții să fie ca și romano-catolicii, iar credincioșii să aibă toate drepturile pe cari le au celelalte neamuri din Ardeal, cari sunt și mai puțin numeroase și mai târziu venite în Ardeal. Episcopul a prezentat multe cereri, dar nu s'au dat. Episcopul a continuat lupta fără înfricare. A murit Împăratul Carol, dar nici împărăteasa Maria Terezia n'a fost mai bună. I-a prezentat și acesteia memorii, dar toate au fost zadarnice. Dietele dela Viena și Sibiu au fost mereu împotriva Românilor. Cu mare greu

a câștigat domeniul Blajului. În 1737 a venit Episcopul Micu la Blaj și a ctitorit lângă vechiul castel mănăstire, școală și catedrală. A ctitorit „Mica Romă” orașul atât de însemnat al Ardealului. Episcopul Micu a trimis în străinătate tineri talenți, ca să aibă dascăli învățați la vestitele școli ale Blajului.

Episcopul Micu a fost învinuit la Viena că uneltește împotriva statului. I-s'au adus 82 de învinuiri. S'a început procesul împotriva Episcopului care își apăra — „sărăcia și nevoile și neamul”, — Spre a se apăra, se refugiază la Roma. N'a mai putut reveni niciodată în Ardealul atât de iubit. A poruncit preoților din Ardeal, să se roage pentru el. În 1750 văzând că totul e zadarnic, că dușmanii sunt prea puternici a abzis din demnitatea de Vlădică a Ardealului. A murit la vârsta de 72 ani. În ziua în care a murit a căzut în Palatul Episcopal o icoană, arătând că atunci a murit Episcopul Micu. El e cel dintâi luptător nelnicat pentru drepturi politice și bisericești. Temeiurile politice românești puse de Episcopul Micu au fost urmate mai bine de o sută de ani. Pentru luptele sale, pentru meritul de a fi ctitorul Blajului, pentru opera sa nemuritoare va fi mereu pomenit.

Reprezentantul Guvernului dl I. C. Petrescu citește cuvântul adresat Blajului de dl Mihail Antonescu, primul ministru al țării. Dl Prim ministru n'a putut veni, dar a fost sufletește între noi, și ne-a trimis cuvântul Domniei Sale.

A vorbit apoi Arhimandritul ortodox Trădășir. Scorobet dela

Sibiu despre luptele mărețe ale Episcopului Micu, mort pentru dreptatea românească. Sf. Sa a vorbit în numele Bisericii ortodoxe.

Dl Dr. C. Giurescu, profesor la Universitatea din București, vorbește în numele Institutului de Istorie din București, arătând că Episcopul Micu e simbolul luptelor pentru libertate. Evoacă în dulci icoane toate figurile mari ale Blajului. În vremile grele de azi amintirea oamenilor mari trebuie să ne facă să credem în biruința dreptății.

A vorbit dl Dr. Iuliu Hașeganu, rectorul Universității din Cluj—Sibiu. Spune că Episcopul Micu a scris marea carte a dreptății Ardealului. Testamentul său este porunca ceasului de față, în slujba neamului și a Bisericii El a murit, pentru că s'a trăiască neamul. Morții trăiesc însă în sufletele tuturor prin faptele lor. Iși exprimă dorința ca rămășițele pământești ale Episcopului Micu să fie aduse la Blaj. Universitatea întregii Transilvanii proslăvește pe marele martir. A fost îndelung aplaudat.

A vorbit apoi ca reprezentant al Academiei Române, învățatul cononic Ioan Agârbiceanu. Arată că neamurile sunt create de Dumnezeu și trebuie să-și implinească rolul. Arată apoi, care e rostul culturii în viața unui neam, a culturii creștine și naționale. Prin glasul Păr. Agârbiceanu, Academia Română proslăvește pe Episcopul Micu.

În numele Astei vorbește dl Dr. Preda, vicepreședintele Astei arătând că Episcopul Micu a fost apostol cultural și național al Ardealului. „Astra” culturală îl sărbătorește pentru jertfa sa.

Dl Dr. Alexandru Borsa, profesor la Universitatea din Cluj—Timișoara, președintele Agrului a vorbit în numele Agrului și a reuniunilor afiliate (Reuniunea Femeilor, Societatea studenților) și a tuturor fiilor bisericii unite. La sfârșit s'a cântat de întreaga adunare — Deșteaptă-te Române —, Imnul tradițional al Blajului pe care îl cântam totdeauna, chiar și atunci când era interzis de stăpânirea ungurească. Apoi Excelența Sa exclamă: Trăiască M. Sa Regele Mihai I. iar fanfara a intonat Imnul Regal. Așa s'a încheiat marea serbare-a Blajului.

În Piața Inocențiu Micu Clain din fața Palatului Cultural, mii de oameni ascultau cuvântările, difuzate prin megafone.

Dela Palatul Cultural toată lumea s'a dus

spre Câmpia Libertății

În fața miilor de ascultători a vorbit Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu, vicar general și prepozit capitular, arătând în frumoase și alese cuvinte însemnătatea zilei de 3/15 Mai 1848. Tineretul a chemat la tribună pe dl Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul”, prietenul sincer al bisericii noastre. Domnia Sa a arătat rolul Blajului de ieri și de azi, într'o formă care ne bucură nespuse de mult.

A urmat apoi o foarte drăguță gimnastică a elevilor dela Liceul Teoretic de fete „Sf. Eca-

terina”, comandată de d-șoara profesoară Margareta Trifan, care a plăcut mult tuturor.

S'a cântat apoi de către mii de oameni adunați pe Câmpul Libertății „Deșteaptă-te Române”.

Deși n'a fost în program, s'a făcut totuși, la dorința tuturor defilarea școalelor din Blaj, care a încântat pe privitori.

După terminarea cuvântărilor școalele, publicul, armata, în ordine perfectă, s'au îndreptat spre casele lor, cântând pe străzile Deșteaptă-te Române și La arde Clopotele bătrânei Catedrale ș. n. nou puternic, spre a mări și mai mult caracterul sărbătoresc al zilei.

Pe la orele 2 și jumătate a urmat

masa comună

aranjată în sala de gimnastică a „Institutului Recunoștinții”. Au luat masa 170 de persoane, în frunte cu cei trei vlădici, cu dl ministru și cu profesorii universitari, rămânând încântați de bunănatatea mâncărilor, deși masa a fost foarte ieftină.

Oaspeții Blajului luând masa la Institutul Recunoștinței, au avut prilejul să vadă și frumoasa mănăstire a Surorilor din Congregatia Maicei Domnului. Au vizitat apoi așezămintele culturale și bisericești ale Blajului, precum și expozițiile Școlii normale de fete și a Școlii de Gospodărie, rămânând încântați de ele.

După masă, la orele 6 în sala

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Noapte

Peste satul adormit
Iar răsare luna plină
Nimeni nu mai mișcă acum
Totu-l liniște și odihnă

Murmur în vine d'n vale,
Tălmăc freacă acum plopii,
Cântec jalnic de durere
Vine dinspre casa popii

E un cântec ce s'aude
Peste freca adormiți
E durerea unui suflet
Din adâncul lui pornit.

Plânge mama pe fectoral
Ardăz dis prin țări strelne
Și-l așteaptă zi și noapte
Dar zadarnic, el nu vine

Luna l sus la miezul nopții
Liniștea-l acum deplina
Mama 'și vede n vis fectorul
Și-l visează c'o să vină

Ionel Roșcovel-Obreja.

Mi-e dor

Mi-e dor de satul meu d'n deal
C'albastru cer de Malu
Mi-e dor de cânt de clocoșii
Mi-e dor de verde platu.

Mi-e dor de crângul înflorit
Cu cântăreți din alte țări
Mi-e dor de dealul dela Schi
Mi-e dor de jălnic cântări.

Mi-e dor de cerul înstelat
Al nopților de vară
Ah! cât aș vrea să mă re'ntorc
În sat acasă iară.

Și iar să fiu cum am mai fost
Demult, demult odată,
Iar să mă joc neștitor
Cu tăclunil pe vatră.

Iar să s'ascult povești cu smel
Și Zâne fermecate
Cu Fei frumoși și Pipraș și
Și multe alte, alte.

Să mă re'ntorc iar în trecut
La tot ce-a fost odată
Azi unde ești, dece-al plecat
Copilărie fermecată?

Ionel Roșcovel-Obreja

Badea Gheorghe

Pe badea Gheorghe al Lincăi, din Livezeni, îl cunoștea tot satul. Era un povestitor nelnicat. Iși era mai mare dragul să-l vezi, în serile lungi ale iernii, lângă sobă, rezemat cu coatele de vatră, povestind întâmplări din viața sa, ori spunând povești, cum numai el știa, cu Făt-Frumos, Ileana Cosânzeana și balaurul cu șapte capete. Dacă îl întreba cineva, de unde le-a învățat, răspundea, cu glasul său blând și dulce, ca un fagure de miere:

— Dragul moșului, eu le-am auzit pe când eram ca tine dela un moșneag, care, se spune, că ar fi trăit pe vremurile acelea.

În iarna trecută s'au împlinit zece ani de când l'am văzut pentru cea din urmă oră. Venise la noi într'o Daminecă după amiază, se așeză lângă vatră, ca de obicei, și, aprinzându și luleaua cu tutun, rămase multă vreme tăcut, privind pe fereastră afară la fulgii mari de zăpadă, albi ca și pletele sale, ce se cerneau din văzduhul mohorit. Imi

aduc aminte, că m'am apropiat de el și, prinzându-l de mână, l-am rogat să mi spună povestea cu smelul cel torbat dela fântâna fermecată. El nu mi răspundea. De pe bazele sale uscate se desprinsese un zâmbet copilăresc, dărușor, iar din ochii albaștri se rostogoliră două lacrimi peste o brajii arși de soare.

Mă uitam la el mirat. Nu puteam pricepe, cum s'a schimbat așa dintr'odată. Nu mai era badea Gheorghe de altădată, care abia apuca să-l rugăm să ne povestească ceva, pentru a ne ține în brațe și a ne spune versuri uscate, până noaptea târziu. Fata lui, care până atunci era roșie, p'înă de viață, acum îngălbenise, iar ochii săi cei vioi se adânciseră în orbite. Rămăsese numai umbra celui ce a fost.

Abia mai târziu, când s'a apropiat de tată și a început să-mi spună durerile, am înțeles, ce se petrece în sufletul lui.

— Nu mai pot, frate Ioane! Paterile mă slăbesc, văzând ochii. Din zi în zi mă simt tot mai slab.

Palatului Cultural a avut loc un concert dat de toate școalele din Blaj. A fost ascultat cu mult interes și răsplătit cu numeroase aplauze. L-au putut asculta și cei de afară, fiind transmis prin megafone.

Mai întâi s'a cântat de către orchestra Flotilei de Aviație din Mediaș, condusă de către dl. căpitan Șimon I. Gheorghe, Imnul Regal.

Ridicându-se cortina, am văzut pe scenă aproape 300 de teologi, elevi și eleve, iar în fruntea lor Păr. profesor Fr. Hubic și-a condus însuși *oda vlădicului Inocențiu Micu Clain* scrisă de Păr. călugăr franciscan Ioan Gârleanu și armonizată (pusă pe note) de Păr. Fr. Hubic anume pentru această sărbătoare. Lumea ascultătoare — iar sala era plină de oameni — a rămas încântată de frumusețea compoziției.

A urmat „*Fiul rădăcii*” al Păr. profesor Celestin Cherebețiu, cântată de teologi, elevi și eleve cu acompaniamentul aceleiaș orchestre. Soliști au fost d-nii Ionel Tudoran, Alexandru Iarotzky și N. Avrigeanu dela Opera Română din Cluj astăzi la Timișoara, și Păr. G. Dulău dela Mitropolia din Blaj. Păr. C. Cherebețiu a fost răsplătit cu îndelungate ropote de aplauze.

După o scurtă pauză acelaș cor și aceeaș orchestră a cântat „Erculeanu” lui Iacob Mureșianu.

Soliști au fost d-na Livia Pop dela Opera Română din Cluj la Timișoara, d-l Ionel Tudoran dela aceeaș Operă și mai multe eleve dela cele două licee și dela Școala Normală de fete. D-l profesor Dr. S. Toduța, care a condus această cântare iar acum este profesor la Academia de Muzică din Timișoara, a fost deasemenea îndelung răsplătit cu ropote de aplauze din partea publicului.

După Rapsodia Română Nr. 2 de maestrul George Enescu, cântată de aceeaș orchestră, întreg publicul a cântat, alături de orchestră, „Deșteaptă-te Române” cu atâta însuflețire și plăcere, cum rar am mai auzit.

Predarea premiilor

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc a făgăduit că va da 50.000, 30.000 și 20.000 de Lei aceluia care vor compune cea mai frumoasă cântare de preamărire a Episcopului Inocențiu Micu Clain. Aceste premii le-au primit d-nii profesori Dr. S. Toduța dela Academia de Muzică din Cluj la Timișoara 50.000 Lei, d-l profesor Iuliu Mureșianu dela Turda 30.000 Lei și Păr. profesor Mihail Pop Bruckenthal dela București 20.000 Lei. Aceasta a adus-o la cunoștința publicului Păr. vicar general Dr. Victor Macaveiu, după ce acele cântări au fost cercetate de maestri Enescu, Alexandrescu și Jora dela București.

Publicul sosit la Blaj a fost cât se poate de mulțumit cu tot ce a auzit și văzut aici. Și cu drept cuvânt, pentru că acest concert s'ar fi putut asculta și la București, atâta a fost de frumos și de ales. Pa-gubă că nu s'a putut asculta de toată lumea și la radio.

Telegrame primite

Înaltele persoane cari, deși invitate, n'au putut lua parte la serbări, au trimis telegrame, prin cari își arată simțămintele lor față de marele episcop mucenic și întemeietor al Blajului. Astfel de telegrame s'au primit dela Domnul Mareșal Ion Antonescu conducătorul Statului, dl. Mihai Antonescu vicepreședintele consiliului de miniștri, dl. ministru subsecretar de stat Alexandru Marcu, dl. ministru de interne general Popescu, dl. Ștefan Pop vicepreședintele Ligii Culturale, dl. rector al universității Iași Popescu David, dl. Valeriu Grecu președintele Asociației profesorilor secundari, dl. Theodorian Carada, dl. și d-na Carada, dl. Cernăianu, fostul ministru Lugoianu, dl. Berghezan președintele „Astrului” București și dela prefectul județului Hunedoara general Dumitrescu,

Iosif E. Naghiu

Serbarea Papei Pius XII la Lugoj

După cum s'a putut citi în toate ziarele noastre românești, în anul 1942-43 Preafericitul Părinte dela Roma împlinește 25 de ani de Episcopat în slujba Bisericii lui Cristos. Din acest fericit prilej Con-

gregația Mariană a d-șoarelor române unite din Lugoj, a aranjat în 9 Mai a. c. o serbare familiară închinată Papei Pius al XII. Serbarea s'a început cu creștinescul „Cristos a înviat” cântat de corul Congregației condus de d-șoara Prof. Mărgineanu. A urmat apoi o documentată conferință, ilustrată cu multe și concludente exemple din istorie, ținută de P. C. S. Dr. Iuliu Rațiu, vicar foraneu dela Timișoara, vorbind despre „Papalitatea dealungul veacurilor și puterea spirituală a lui azi”. Congregația sub conducerea profesoarelor Dr. Irina Berinde, prezidentă, prof. L. Cristea și prof. Maria Lelea, i-a desfășurat programul deosebit de bogat, constând din poezii foarte potrivite alese, din cântece cu subiect religios, din lectură sufletească și din „Sărbătoarea noastră” piesă dintr'un act, precum și „Ultimile scene din piesa Sf. Iulia”.

S'a constatat că congreganistele dau dovadă de foarte mult talent, cucerind pe toată linia aplauzele și ovațiunile publicului select ce umplea sala până la ultimul loc. După serbare a ținut o cuvântare Preasfinția Sa Dr. Ioan Bălan, vorbind cu multă convingere despre Sfântul Părinte dela Roma și râvna cu care acest Cap al Creștinătății caută să facă înțelegere între popoare, cerând cu stăruință ambelor puteri beligerante ca să fie cu considerație față de copii, femei, bătrâni și să nu scape pe panta urei zdrobitoare de civilizație. Preasfinția Sa se bucură de această serbare și își exprimă toată mulțumirea despre felul foarte reușit cum a decurs întreaga serbare închinată Sfântului Părinte dela Roma.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

După o clipă Incepu din nou:
— Celelalte ar merge cum ar merge, dar tusa mă omoară... mă loabuze...

— Poate ai răcit, îi zise tata, cântând să liniștească. Vezi dumneata, acum iarna ușor te răcești. Ieși din casă, dela căldură afară în frig și ești gata... Nici eu de câteva zile nu mă simt bine.

— La mine nu e răceală. E altceva. Așa a fost și Rafila, nevastă-mea, înainte de a muri. Slăbise de se făcu ca o scândură. Pe urmă o loă și pe ea tusa. Și așa, într'o seară după sărbătorile Crăciunului, se loabuzi tășind...

Un oftat dureros scăpă din pieptul moșneagului.

Badea Gheorghe rămase văduv de tânăr. Soția sa, Rafila, muri în vârstă de patruzeci de ani. De atunci trăise numai singur. Nu se mai însurase. Copii n'au avut. Averea ce-o avea, dată unui sătean să i-o lucreze în parte, aducea atâta venit, ca să poată trăi de pe-o zi pe alta. Altceva nu dorea.

— Dece să mă lasor? Zicea el. De acum sunt bătrân. Și apoi,

cât am trăit, de bună seamă nu mai trăesc!

După ce mai schimbă câteva vorbe cu tata, badea Gheorghe se ridică și plecă. Eu l-am petrecut până la poartă, de unde m'am uitat după el până ce și-a pierdut urma pe ulița de lângă biserică. Mergea încet, legănându-se...

Azi, badea Gheorghe, pe care noi copiii de atunci nu l-am fi dat pentru toată lumea, își doarme liniștit somnul de veci, fără vise, în cimitirul de lângă bisericuță, străjuț de doi salcâmi bătrâni.

Petru P. Baciu.

Strigături (Chiuțuri)

Culese din comuna Săucei J. Tr.-Mică de Prof. TEODOR SEICEANU

Decât cu urât'n casă
Mai bine cu boală'n oase,
Că de boală zac în pat
Dar de urât nu mai scap!

Tu mireasă cu cunună,
Hainele pe tine sună,

Și pe tine și pe pat
Ca pe-o fată de împărat!...

Uiu-în c'acuma viu
Dela moară din Sibiu,
Cu făina măcinată
Și cu gura sărutată!...

Pent'n butocel de fată
Stau feciorii să se bată,
— Nu vă bateți, măi băieți,
Că i butoi de castraveți!...

Sunt trei fete 'n sat la noi
Născute 'n ciocizeci și doi,
Și se țin că-s „tinerele”
De pe vremea maicii mele!...

Cine-o zis că litru-i litru
Maria nu se mărită?,
Iată litru s'o litrat
Maria s'o măritat!...

Iese lelea la porțiță
Neagră ca și-o bivoliță.
Iia neagră, șorța neagră
Iată bivolița 'ntreagă!...

Du-te, du-te, răoj tură
C'ai ros o găină 'n gură,
Și ai ros-o cu penele
De și-o căst măselele!...

Cui nu-i place dragostea
Dumnezeu să nu i-o de-s,
Să mi-o dee numai mie
C'o știu din copilărie!...

Și fata săracului
Mult e dată dracului,
Vinde ouăle de acasă
Și-și ia rochie de mătășă,
Și o aibă de mireasă!...

Măi Toadere, dragol meu,
Place-mi mie târgol tău,
Că nici să fi fost cu tine
Și nu târguiai mai bine,
C'ai luat-o din neam bun
De nu stai cu caru 'n drum,
Și-ai luat-o din neam mare
De nu stai cu caru'n cale!...

Fata leneșă din fire
Se ține tare subțire,
Își cumpără din târg iie
Și o aibă de cununie!

Pe părau, pe vale'n sus
Frig fetele cucuruz,
Și lac focul cu coceni
Să le vină lătureni!)

) Feciori din sat străin (din alt sat)

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Puterea evlaviei

Sucul amar al cimbrului albinele îl transformă în miere. La fel schimbă și sufletele evlavioase lucrurile indiferente și amărăciunile vieții în dulceață. Prin urmare atunci știm cu siguranță că a răsărit floarea evlaviei în sufletele noastre, când ne vom îndulci rugăciunea și postul, munca și suferința, batjocurile, ce alții ni le îndreaptă ca drept săgeți veninoase; când ne vom stăpâni mânia și ne vom stinge focul poftelor păcătoase. Așa au făcut mucenicii, cari au mai primit încă, tot pe urma evlaviei, și moartea cu surâs pe buze pentru Cristos, fie că erau aruncați de vii în flacărele focului, fie că erau aruncați în ghiarele leilor.

Vara, în căldură mare, când ardem de vreo supărare, evlavie ne este rouă de inviorare sufletească. Până când iarna, tot evlavie ne este focul dogoritor, ce ne topește ghețul necazurilor. Pe urma căreia deci, primim și plăcerea și durerea cu aceeași inimă rece și încredere în bunul Dumnezeu. Astfel se explică, pentru ce fețele evlavioșilor sunt pururea senine și vesele, căci toate lucrurile le primesc cu dulceață și blândețe.

Când a făcut Dumnezeu lumea, a poruncit ierburilor și pomilor, să facă fiecare roadele după felul lor. Apoi tot la fel ne poruncește Dumnezeu și nouă creștinilor, cari suntem florile vii ale Bisericii Sale, să producem roadele evlaviei, fiecare după felul și ocupația noastră, în urma căreia fiecare devine mai mulțumit în ocupația și me-

Asta-i mândra, bat-o focul
Care mi-a mâncat norocul,
Din om tare sănătos
M'a făcut bolnăvicios,
Nici un doftor n'are leac
De boală ca să mă scap,
Dorul meu e boala grea
Și nu-l știe nimenea,
Numai singur Dumnezeu
Îmi vindecă dorul meu!...

Vai, vai, vai, mândroțo vai
La multe rele mă dai,
— Las să te dau, că știu bine
Că tu nu mai vii la mine!...

Asta-i mândra care-mi place
Că la joc se stie 'atoarce,
Dar la lucru nu prea mere
C'o țin junghiuri de darere!...

seria lui, fiindcă se va nizu din toate puterile, să fie mai bun, mai îngăduitor, mai înțelegător, mai cinstit, mai corect, mai plăcut mai senin în toate, mai cu simțul răspunderii și mai cu temere de Dumnezeu. Astfel nu-i mirare dacă pe urma evlaviei grija de ziua de mâine devine mai liniștită și mai asigurată, dacă iubirea soților de căsătorie devine mai sinceră și mai curată, dacă negustorul devine mai drept și la cântar și la preț, dacă funcționarul devine mai cu tragere de inimă să te servească îndată și dacă sluga devine mai credincioasă, față de blândul lui stăpân. În general, toate ocupațiile vor deveni pe urma evlaviei mai plăcute și mai pretinoase între ele.

Să ne închipuim însă, că într-o bună zi, toată lumea, dela o pincă până la vlădică și dela argat până la împărat, s'ar învold să trăiască în evlavie cu adevărat. Urmarea: Toți am vorbi un dulce graiu, precum toți am trăi ca într'un raiu.

Iată, ce mare și frumoasă e puterea evlaviei! Și apoi, în aceste zile de primăvară, când luncile și viile, ogoarele și dealurile și codrul întreg tresaltă din plin la o nouă viață, apoi în sufletele noastre de creștini să nu înflorească evlavie? Ba da! Și încă cu prisosință!

Pr. Oct. Fullcea.

După 25 de ani de muncă

Gazeta noastră a împlinit 25 de ani de muncă. De un sfert de veac ea duce, săptămână de săptămână, în mii de familii, răspândite în sute de sate și în zeci de orașe, învățături creștinești, învățături naționale și știri despre tot ce se întâmplă în lume și în țară. De un sfert de veac cărturarii din Blaj și din alte părți se întâlnesc în coloanele foii noastre, îndrumând și învățând cu lumina științei lor, pe iubii cititori din satele noastre. Scriu la această foaie preoți și profesori, doctori și ingineri, învățători și unori și plugari, venind fiecare cu lucruri pe cari le cunoaște, pe cari le poate lămurii și altora. Toți scriu — și au scris la foaia noastră — cu scopul curat, de a lumina pe alții. Niciodată foaia noastră n'a

lăsat să se tipărească în paginile ei lucruri cari nu sunt adevărate

Intocmai ca atunci, când te urci în avion spre a rosti o predică, de câte ori vrei să scrii într'o foaie creștinească, trebuie să rogi pe Dumnezeu, să te ajute, să vestești adevărul. Prin foaie te adresezi la mii de cititori și de aceea trebuie să fii cu băgare de seamă la tot cuvântul ce-l așterni pe hârtie. Pentru un gazetar creștin foaia este amvonul, de pe care vestește la mii și la zeci de mii de oameni cuvântul Domnului. Despre orice ar scrie, el scrie creștinește. Toate lucrurile le vede cu ochii sufletului său de creștin.

Nu putem îndemna de ajuns pe toți cititorii noștri, să citească foi creștinești, nu foi amăgitoare. Să nu se uite că suntem ceea ce citim. Dacă citim foi și cărți creștinești, ne facem creștini mai buni, ne formăm o judecată mai creștinească. Papii, urmașii Sfântului Petru, vârhovnicul apostolilor, îndeamnă în repetite rânduri pe preoți, să scrie foi creștine, iar pe credincioși, să citească foi și cărți creștinești. La Blaj avem dela 1750 tiparniță, de sub teasurile căreia ies aproape zi de zi cărți, foi și calendare creștinești. Înainte cu 25 de ani doi cărturari blăjeni răposatul Al. Lupeanu-Melin și canonicul de astăzi Iuliu Maior, au avut gândul bun de a scoate în acest oraș cu școli vechi și vestite și o foaie pentru popor. Au botezat-o „Unirea Poporului”.

De 53 de ani iese la Blaj o foaie săptămânală bisericască „Unirea”. Ea luptă pentru drepturile bisericii noastre unite.

„Unirea Poporului” este tot o foaie creștinească pe înțelesul tuturor, ca să fie înțeleasă de orcare plugar. Cititorii mai vechi știu că primul director al foii noastre a fost scriitorul Alexandru Lupeanu—Melin, fost director al liceului de fete „Sfânta Ecaterina” din Blaj. Fost-a Alexandru Lupeanu un iscusit mănunchi al condeiului. A scris ca nimeni altul cărți alese despre trecutul Blajului și a Ardealului, despre oamenii mari, cari fac cinstea bisericii noastre. Cu darul povestitor pe care i l-a dat Bunul Dumnezeu a scris și povești pe cari e bine să le citim în serile lungi de iarnă. În coloanele „Unirii Poporului” Alexandru Lupeanu—Melin a

scris aproape număr de număr lucruri frumoase și înțelepte, spirit creștinesc și românesc. Dela început a scris la foaie Păr. Canonic Iuliu Maior. Păr. Maior scrie aproape în fiecare număr lucruri înțelepte, despre credința în Dumnezeu cel Atotputernic și despre Sfânta Biserică. Timp de 19 ani au lucrat la această gazetă în bună înțelegere cei doi profesori de la școlile Blajului, dând totdeauna lucruri minunate, pe cari toți le citeau cu plăcere. A împărțit foaia cu mult gust, în fiecare număr să fie și îndemnări creștinești și sfaturi doctorești și îndrumări pentru înțelegerea pământului și știri din țară și din țară, dar și povești, stăgături, colinde și multe alte lucruri frumoase.

Citim în sfânta Scriptură că dat este omului să moară. În 1938 Bunul Dumnezeu a voit ca profesorul Alexandru Lupeanu-Melin să treacă acolo unde nu este durere, nici scârbă, nici tristare, ci viață fără de sfârșit. De atunci foaia noastră e condusă numai de Păr. Iuliu Maior. Merge mereu pe drumul creștinesc și românesc pe care a început. E tot atât de bogat în știri și reporturi de tot felul. Din cauza lipsei de hârtie de câțiva timp are pagini mai puține, dar în dată ce se va găsi hârtie multă, va avea din nou pagini multe. În urma faptului că în 1940 o bună parte a dealului a trebuit să treacă sub stăpânire străină, care a lăsat să mai treacă „Unirea Poporului”, numărul cititorilor a scăzut. Avem datoria de a îndemna pe cât mai mulți să o citească, căci în felul acesta ajutăm o foaie a bisericii noastre de mare folos sufletesc.

Unirea Poporului, pe lângă că săptămână de săptămână e în mâna cititorului, mai are grijă să-i dea și calendare. Sub îngrijirea celor dela „Unirea Poporului” se tipărește an de an „Calendarul dela Blaj” cu învățături și sfaturi frumoase, cu poezii alese. Calendarul dela Blaj trebuie să se găsească în toate casele. Un calendar e de folos un an întreg și de aceea e bine să-l avem. De mai bine de 200 de ani se tipăresc calendare românești. Prin ele se răspândește în popor multe lucruri înțelepte.

Cititorii „Unirii Poporului” știu că pe lângă calendarele care se tipăresc an de an, există și o bibliotecă de cărți creștinești.

Cum stă lumea și țara

Darea de seamă a d-lui Churchill

Prim-ministrul Angliei domnul Churchill a făcut o dare de seamă, în Parlamentul Statelor-Unite, despre politica de război a Americii și a Angliei.

scrise anume pentru popor. Cine n'a auzit de „Cărțile Bunului Creștin” pe cari le tipărește la Blaj Păr. Iuliu Maior? In aceste cărți mici la vedere, dar cu multe învățături creștinești găsești fel de fel de lucruri folositoare bunului creștin. Le recomandăm tuturor, căci sunt de mare folos sufletesc. Găsești acolo cărți despre sfintele taine, despre sfânta Biserică, despre datorile creștinești, despre creșterea copiilor și despre multe alte lucruri. Toate sunt scrise frumos și sunt foarte bune. Sunt cărți bune și cărțile bune sunt cei mai buni prieteni ai noștri.

Din lucrurile tipărite în „Unirea Poporului” s'au mai retipărit multe cărți bune. Ele sunt o adevărată podoabă a foii noastre.

Privind, după un sfert de secol, asupra activității „Unirii Poporului”, ni-se umple sufletul de bucurie, văzând realizări frumoase. La acest praznic cuvinesc, de acum înainte să se răspândească și mai mult această foaie creștinească și să înfăptuiască cât mai multe lucruri.

Ne bucurăm văzând că „Unirea Poporului” se îngrijește și de pomenirea cărturarilor de altădată. Din darul cititorilor s'au adunat bani pentru ridicarea pietrei mortuale la căpătâiul scriitorului Alexandru Lupeanu-Melin, în cimitirul cel nou (de lângă gară) al orașului Blaj. După cum scriam cu alt prilej Păr. Iuliu Maior, directorul foii noastre, vrea să ridice o astfel de piatră și în amintirea celui care a fost marele compozitor muzical Iacob Mureșan. Când o foaie pentru popor înfăptuiește și asemenea opere, înseamnă că își face din plin datoria.

Un colaborator

Doi hoți executați la Sibiu Anton Petra din Cristian-Sibiu, în vârstă de 39 ani, de meserie frizer, și Ioan Pop din Zimbru-Sălaj, în vârstă de 21 ani, de meserie pantofar, au furat noaptea 2 borcane cu ouă, 2 rochii și 150 Lei. Tribunalul i-a osândit la moarte, iar M. S. le-a respins cererea de grațiere (iertare). Luni în 17 Mai, în zorii zilei, le-a fost comunicată vestea execuției, iară la ora 5,30, după ce s'au împărțășit și li-s'a dat de mână care ceace au cerut ba chiar și țigarete, au fost duși cu un camion în apropierea Dambrăvii, au fost legați de câte un stâlp, fără a li se lega ochii, și apoi împușcați de către 18 soldați, trecând în câteva clipe pe lumea cealaltă. Așa o să pățească de aici înainte toți cari fură noaptea, pe timp de camuflaj!

Domnia Sa a arătat că America și Anglia au mari interese în Răsărit, în India și Oceanul Pacific, unde trebuie să ducă fără încetare războiul împotriva Japoniei. Cele două puteri, Anglia și America — a spus dl Churchill — și-au împărțit însă răspunderea fronturilor de luptă. Anglia va lupta și va conduce războiul în Oceanul Atlantic, iar America în Oceanul Pacific. A mai spus apoi că Anglia nu a uitat înfrângerile suferite în anii trecuți și că își dă seama că războiul s'ar mai putea prelungi încă multă vreme.

Anglia și America își vor da toate silințele să ajute Rusia în lupta împotriva Germaniei.

Războiul din Răsărit

Pe acest front situația este neschimbată. Trupele bolșevice, de sub comanda generalului Moslenikov, au încercat să cucerească podul dela Cuban. Pentru cucerirea acestui cap de pod, care este cheia stăpânirii întregului ținut al Cubanului, au fost lupte grele, mai ales în zilele din urmă. În 18 Mai bolșevicii au deslănțuit o nouă ofensivă la Cuban, încercând să arunce afară din Caucaz trupele române și germane. Un atac a fost dat la Temriuk, iar altul în ținutul Krimskaiia. Toate atacurile bolșevicilor au fost nimicite.

Au mai fost lupte, pe frontul răsăritean, în ținutul Donețului.

După cum se anunță, pe acest front Germanii se pregătesc pentru ofensiva din vara aceasta.

Numeroase trupe germane au fost îngrămădite în mai multe părți ale frontului, așteptând numai ordinul de a porni la atac.

Pe frontul din Apus

În vremea aceasta pe frontul apusean și în Marea Mediterană au fost lupte mari de aviație. Englezii și Americanii au bombardat mai multe orașe din Italia și Sardinia. Se spune că aviatorii americani, călcând toate legile războiului, au bombardat mai multe biserici, cum a fost

la Alghero în Sardinia. Pentru a înspăimânta mai mult, ei au aruncat bombe sub forme de jucării, ca să fie ridicate de copilași.

Deasemenea avioanele engleze și americane au bombardat unele orașe din Germania. În urma unui bombardament, în Germania, au fost rupte stăvilarele unui râu, pricinuinându-se pagube mari și inundații.

Tot în cursul acestei săptămâni avioanele germane au răspuns la atacurile Englezilor, bombardând orașele Londra și Condlf.

In Răsăritul îndepărtat

Focul războiului s'a aprins mai tare și în această parte de lume.

Luptele se dau în insulele Aleutine pe insula Attu, unde — se spune — că Americanii au folosit și gaze otrăvitoare.

În China și la hotarele Indiei Japonezii au început ofensiva pe frontul chinez și în India, pregătindu-se să treacă din Birmania în India.

Oștirile engleze de pe frontul indian sunt comandate de generalul Wawell, acela, care mai înainte avusese comanda trupelor engleze din Africa.

Moartea unui avocat de seamă

Vineri 21 Mai s'a stins la Târnăveni, după scurte dar grele suferințe, în etate de 56 ani, avocatul Dr. Emil Folea, fratele Păr. canonic mitropolitului Augustin Folea.

Răposatul a fost avocat la Târnăveni din 1913 și a ajutat mult țărâtimea. Îndată ce s'a format regimul românesc, a fost cel dintâi subprefect al județului Târnava Mică, apoi deputat, pe urmă prefect al aceluiaș județ. În toate slujbele purtate a făcut tot ce i a stat în putință, ca să-și ajute neamul. Ca avocat a fost unul dintre cei dintâi ai județului nostru.

Înmormântarea i-s'a făcut, cu mare paradă, Duminecă în 27, luând parte nu numai întreg orașul, ci tot ce are mai ales județul, în frunte cu Păr. vicar arhiepiscopesc Dr. Victor Macavelu din Blaj, dovedind prin

aceasta, cât de mult a ținut lumea la el. Prohodul l-a slujit Păr. canonic Iuliu Maior, înconjurat de patru preoți.

Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Ne apropiem de 20.000 Lei

Zilele trecute am primit următoarea scrisoare:

Reverend sime Doamnă,

Am onoarea a vă face cunoscat că pentru monumentul funerar a marelui compozitor Iacob Mureșanu am colectat, și cu poșta de astăzi v'am trimis 3500 Lei. Au contribuit următorii foști elevi ai Blajului: Gheorghe Căteanu farmacist 1000 Lei, Dr. Filimon Bogdan avocat 1000 Lei, Dr. Zeno I. Rusu avocat 1000 Lei și Dr. Eugen Sâmpeteanu magistrat pensionar 500 Lei.

Cu distinsă stimă,

Brașov, 20 Mai 1943.

Dr. EUGEN SÂMPETREANU

Avem acum depuși la banca Axente Sever din Blaj suma de Lei 17.430 Lei. Ne apropiem, deși încetinel, de 20.000 Lei.

Ce bine ar fi dacă foștii elevi ai marelui compozitor ar urma pilda dlui Dr. Eugen Sâmpeteanu!

Soacră, soacră poamă acră

— Un soț năcăjit își ucide soacra cu toporul, rănește pe soția sa, apoi încearcă să se omoare —

Nurorile săracile să fie sănătoase, căci ele cunosc mai bine bucuria de a avea o soacră bună și grijulie. Din traiul cel bun și dragostea mare care este între nurori și soacre a și ieșit cântecut așa de cunoscut:

„Soacră, soacră, poamă acră,
De te-ai coace, cât te-ai coace,
De te-ai coace-un anșii-o vară
Tot ești acră și amară!

Multe se mai întâmplă din pricina aceasta, și bune și rele, între nurori și soacre. Când o soacră pe noră de cănepa dracului și o întoarce prin casă și prin curte, când o prinde noră pe iubit-si mamă soacră de gura cămășii, și dă cu ea de cei păreți, fiecare după putere și curaj.

De data aceasta în întâmplarea de față, este însă vorba de o pășanie ceva mai tristă, dintre un ginere și o soacră. Anume, Constantin Ungurean, din comuna Mileanca (Moldova), se însurase din dragoste cu o fată frumoasă din sat, cu Aglaia Epure. Își iubea omul nevasta și trăise câțiva ani fericiți, până când s'a amestecat soacră, Zebovic Epure. Cu mintea ei sucită și gura-i rea aceasta a încercat să strice pacea din căsnicia lui Constantin Ungurean, îndemnându-și fata, să-și lase bărbatul și să se mărite cu altul. Și a izbutit în cele din urmă, căci Aglaia Ungureanu a început

să calce pe alături și să-și înșele bărbatul.

Bietul om a suferit, a iertat și a încercat să-și aducă nevasta pe calea cea bună. Și ar fi izbutit, dacă n'ar fi fost soacra. Pe unde-și vâra aceasta sfatul și cumințeniș, nici dracul nu făcea o trebușoară ceva mai bună. Traiul dintre cei doi soți și între ginere și soacră a devenit de nesuferit. Toate au mers așa, până într'oză, când soacră a sărit să-și bată ginerele. Ungureanu n'a mai putut răbda atunci și s'a apărut. În loc însă, ca să pună mâna pe un reteveiu și să-și scuture numai soacră bine, s-o pocăiască, iar el să fie iertat, de păcate, pe cea lume, Ungureanu a lovit-o așa de binisor, că a adormit-o pe vecie. Cum, în ajutorul soacrei năvășe sărise și nevasta, bietul Ungureanu a pâlît-o și pe ea, dar mai cu milă, până a scos-o din luptă, apoi văzându-și isprava, a încercat să se omoare. N'a putut însă și a scăpat cu viață din această încercare.

În urma cercetărilor făcute, judecătorii se — de oameni cu soacre și necazuri — s'au înduioșat și de necazurile și amarul lui Ungureanu și au hotărât ca el să fie judecat în stare de libertate. Deoarece la prima chemare, Ungureanu nu s'a prezentat, procesul a fost amânat, așa că nu se știe ce pedeapsă va primi pentru fapta sa.

Bețivul mâncat de porci

Să nu credeți că aceasta ar fi vreo glumă ori poveste, bună pentru a speria pe oameni ca să nu mai bea. Ceeace vom istorisi acum, este un fapt adevărat, petrecut într'un sat de peste Nistru, în Dubăsari. Întâmplarea ni-o povestește o gazetă din acel ținut, gazeta „Basarabia”. Iată ce scrie această gazetă despre bețivul care s'a mângălat cam mult cu sticla și paharul:

Locuitorul Ipsenne Mișcenschi a băut cam mulțisor a treia zi de Paști. N'a mai știut de el și n'a mai putut ajunge acasă. A căzut în drum și ar fi rămas lungit acolo, dacă nu ar fi avut alții grijă de el. Aceștia, oameni de inimă, l-au ridicat din drum, l-au dus și l-au așezat acasă, pe prispă. De beat ce era, bețivul n'a simțit nimic. N'a simțit nici atunci, când niște porci, cari erau prin curte, au început a-l răma și a rupe din el. Așa i-au mâncat o ureche, i-au rupt nasul și i-au ciuntit o mână. Când au venit ceilalți căseni, l-au găsit pe bețiv într'un lac de sânge. A fost chemat în grabă un medic, care i-a dat ajutoarele de lipsă, dar

DE PRIN SAȚE

Zece Mai în Catedrala din Lugoj

Serbarea zilei de 10 Mai s'a făcut în catedrala din Lugoj de către Il. Sa Dr. Nicola Brinzeu, prepozitul Catedralei, înconjurat de Revs. Victor Deciu vicarul Episcopiei, Revs. Ion Ploscarju cisterul Episcopiei, diaconi fiind preoții Sabău și Bele. S'a oficiat un Te deum, înălțându-se rugăciuni la Tatăl Mililor, ca ținutul nostru Rege, Mareșalul Desrobitor și armata noastră biruitoare să ne împlinescă toate nizuințele și drepturile noastre românești. La sfârșitul serviciului divin Revs. canonic Șt. Bălan, director la Sf. Episcopie, a ținut o cuvântare românească și creștinească, arătând însemnătatea zilei de 10 Mai și stăruind asupra poruncii zilei de față, de a fi alături de Conducătorul nostru pentru biruința totală a Neamului nostru românesc. Erau de față la Catedrală Preasfinția Sa Dr. Ioan Bălan Episcopul Lugojului, dl. subprefect Vasiliu, Clerul Catedralei, autoritățile civile, autoritățile militare, o companie de onoare cu drapelul, un număr foarte mare de credincioși, elevii și elevele de la toate școlile, însoțiți de profesorii lor. Corul Lyra al Catedralei și a făcut pe deplin datoria. După serviciul divin, Preasfinția Sa Dr. Ioan Bălan, împreună cu dl. colonel și dl. suprefect au trecut în revistă compania de onoare. Apoi dl. colonel Apostolescu a ținut o cuvântare înflăcărată ostașilor, stăruind să fie gata oricând pentru suprema datorie, în lupta noastră pentru Cruce și Neam. De aici, toată asistența s'a îndreptat spre piața Mocioni, unde a avut loc defilarea școlilor și a armatei.

Misiuni sfinte la Silvasul de sus — Hunedoara

Credincioșii din această parohie, păstorită de tânărul preot Aureliu Aroș, au avut clipe de nebănuită mângăiere sufletească în zilele de 11-16 Aprilie a acestui an. Sf. misiuni ținute cu multă râvnă de Păr. I. Bal au avut un rezultat minunat. Din numărul total al credincioșilor din această mică parohie de 390 de suflete au rămas nepovediti abia 26 de inși, cari și aceștia s'au spovedit la Sf. Paști.

Cuvântul Domnului, purtat cu atâta măiestrie de vrednicul preot misionar, a avut un adânc răsunet în inimile credincioșilor cari nu-l vor uita niciodată.

S'a reconstituit Reuniunea Marlană, înscrind-se 43 de noi membrii.

Mulțumită Domnului pentru toate.

starea bețivului este așa de rea, încât nu se știe dacă va mai scăpa cu viață.

Iată, cum beția este o grea năpastă pe capul omului, prin urmările urâte și grozave la care dă naștere!

Pomenirea unui erou la Uricani

În fața unui număr mare de credincioși s'a slujit în ziua de Sf. Paști pomenirea eroului Ioan Făgăș, căzut la datorie în războiul sfânt. Păr. Lucian Boclat, parcul comunei a ținut ca această pomenire să se facă în chip cât mai sărbătoresc, așa cum se cuvine unui erou. După Sf. Liturghie, toți credincioșii au p'ecat în procesiune către crucea ridicată în apropiere de biserică. Frumoasa cruce a fost sfințită de Păr. Lucian Boclat care în cuvinte înduioșătoare a talmăcit eroica moarte și jertfa eroului pentru patrie. În numele școlii a vorbit frumos D-șoara Elisabeta Bulzan, învățătoare, arătând aleele însușiri ale eroului, sărbătorit. A vorbit apoi dl. V. Popa, șeful postului de jandarmi, care în cuvinte înălțătoare a îndemnat tineretul, să urmeze pilda eroului și să asculte de glasul patriei, când aceasta îl cheamă. Eroi su fost și vor fi în neamul românesc! Cinste lor!

Din Bârghiș — Tr.-Mare

Într'una din Duminicile trecute s'a slujit în Biserica gr. cat. din Bârghiș de către preotul local Filip Crișan, slujba de pomenire a celor 2 frați eroi căzuți pe frontul din răsărit, în luptele contra bolșevicilor: Nicolae și Ioniță Oprean.

Nicolae Oprean făcuse parte dintr'un reg. de infanterie. A căzut în toată luptelor — lovit de schije de brand pe malul Donetului, pădurea Petroskaja — în Iunie 1942.

Ioniță Oprean, fratele lui Nicolae, deosemena infanterist, rănit grav, și-a dat eroic sfârșitul într'un spital de campanie, la Kamensk, în Decembrie 1942.

La această slujbă a participat mama îndurerată a celor doi frați eroi, Sevastița Oprean — mamă a 6 copii — văduvă din războiul trecut, un frate, o soră, toate rudeniile, precum și alți mulți fil credincioși din sat, încât au umplut biserica.

N'au putut participa însă alți doi frați ai eroilor: Viorel și Virgil, cari sunt și ei la datorie sub drapel, unul la jandarmi în Reșița și altul la grăniceri în Deva.

Pr. FILIP CRIȘAN

Peștera Sfântului

Cea mai veche mănăstire din Transilvania e la Prislop, în ținutul Hațegului. A fost întemeiată pe la 1400 și de atunci a trecut prin multe. Dacă ar avea grai să vorbescă așa cum vorbesc oamenii, ar putea spune foarte multe. A fost și jefuită și și aprinsă. Din tot ce era în ea, n'a rămas de cât o icoană a Maicei Domnului, la care alergă și azi în fiecare an zeci de mii de credincioși din toată Transilvania, ca să se închine, să ceară ajutorul Maicei Precurate.

În liniștea tainică a Prislopului, în minunata înfrățire cu codrul și cu văile, cu dealul, cu păraiele, mai există un loc foarte des cercetat. Lumea îi zice „Peștera Sfântului”. Cine a fost călogărul cu viață slantă, marele schivnic, care a trăit acolo? Nimeni nu știe. Nimeni nu-l cunoaște. Nu-l pomenesc nici documentele din cele trecute vremuri. În ținutul Hațegului se spune că, după o

legendă pe care o știu foarte mulți, peștera sfântului ar fi loc în care a trăit pe vremuri un ascet cu viață foarte aspră. Se zice că în trecut ținutul din jurul Mănăstirii Prislopului era îngat în vii. Pe toate răzvoarele erau vii ca în pământul făgăduinței în care, cum spune Scriptura, curgea lapte și miere.

În acele vremuri trăia pe acolo o familie bogată, dar puțin credincioasă. Acea familie a fost dăruită de Dumnezeu cu un copil foarte credincios și cu darul viețuirii după chipul Ingeresc, trup fiind încă. Băiatul se reținea neîncetat, ca un ascet adevărat. Părinților nu le plăcea de el, că aveau un copil atât de reținut de lume. Într'oză l-au trimis să aducă câteva bucăți de altou de vii. Băiatul s'a dus, a tăiat câteva bucăți și s'a îndreptat cu ele spre casă. Mare i-a fost mirarea văzând că pe drum înmugurește. Pe când a ajuns la casa părinților altouii au înmugurat. Părinții văzând așa ceva, au crescut că arătare rea, și îndată și-au alungat băiatul, spunându-i, să nu mai vie niciodată pela casa lor, nici să nu spună nimănui că e copilul lor.

Copilașul s'a dus undeva de parte, pe o vale prăpăstioasă. În liniștea codrilor și-a săpat o peșteră, într'un loc ascuns, greu de găsit, fiind pe o vale prăpăstioasă. Acolo a trăit întotdeauna anahoreții din pustiriile Tebaidei. Și-a săpat o chilie în stâncă făcând peștera pe care o vede și azi. Se zice că a fost ucis de niște tâlbări, tocmai când voia să-și facă o fercastră. După moarte trupul său a fost vândut unei mănăstiri de undeva de de parte. Se mai povestesc multe lucruri despre acea peșteră. Se zice că de când a fost dus corpul aceluia sihastru, nu se mai face via de vie prin acele părți. Bineluțeles nimeni nu poate dovedi că e așa, dar am crezut că nu e rău să însemnăm aici o poveste despre peștera pe care azi o cercetează mulți.

I. E. N.

Rugăm pe iubiiții noștri cetățeni, să ne trimită abonamentele restante, că avem mare nevoie de bani. În caz contrar vom fi nevoiți a le sista gazeta.

Apărem în 8 pagini. Așa am apărea regulat până avem hârtie, dacă ni-ați trimis mite fără întârziere abonamentele restante.

Știrile săptămânii

Darea de seamă despre serbările dela Blaj apar abia în numărul acesta, nu din vina noastră.

Pelerinaj la pădurea Cărbunari. Obişnuitul pelerinaj la pădurea Cărbunari de lângă Blaj se va face Duminică în 6 Iunie. Va sloji însuși I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, la ora 9 o liturghie arhierescă. Acest pelerinaj se face în cinstea P. eacuratei, care este și Maica săracilor. De aceea rugăm pe cetitorii noștri, să vină cu acest prilej cât mai mulți la acest pelerinaj. Maica săracilor doară-doară se va îndera și de noi.

Proscomedie. Conoscutul scriitor bisericesc, Arhimandritul Teodosie Bonteanu dela Sfânta Mănăstire din Obreja (județul Alba), a tipărit la Blaj o carte unică, dar foarte folositoare despre Proscomedie. Știm că proscomedie e partea dela începutul Sfintei Liturghii.

După serbări. Trecut-au frumoasele serbări dela Blaj și iată că avem bucuria de a citi și în gazete lucrări frumoase despre serbările dela Blaj. Curentul. Universul, Viața, au redat pe lung tot ce a fost la Blaj. Ne pare rău că „Țara” dela Sibiu s'a apucat să scrie despre Episcopul Ioan Micu al Blajului lucrări cari ne supără, fiind împotriva Bisericii Noastre și a Sfântului Părinte Papă dela Roma. Zi de zi „Țara” dela Sibiu scrie tot mai multe lucrări împotriva Bisericii noastre.

Cunoscătorul de știri noi. Aproape zi de zi întâlnești oameni cari încep să spună că au auzit lucrul cutare și cutare, că va fi așa și așa de rău. Oamenii slabi de înțeles cred și încep să spuie și altora, mărin și mai mult răul despre care au auzit. Doamne, amară e această ispitire! Nu căutați lucruri de acestea! Ziceți mai bine cu Psalmistul: „Păine Doamne pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurarul buzelor mele”. — De unde o să știe vecinul planurile secrete ale oamenilor despre cari vorbește? Feriți-vă de profeții mincinoși! Feriți-vă de vorbe nesocotite! Oredeți în Dumnezeu și în biruința neamului nostru!

Al 16-lea copil. Fierarul Ședler din comuna Cocorani, jud. Botoșani, a avut de curând a 16-a copilă. A fost botezată zilele trecute, având ca naș pe dl colonel Checiulescu, prefectul județului. Țara sprijinește familiile cu mulți copii.

Incheierea anului școlar. Anul acesta școlile își vor închide porțile mai repede ca în alți ani. La 1 Iunie se va sfârși anul școlar.

Aurelia Albini. Ne-a părăsit o matroană. A murit Aurelia Albini, soția lui Septimiu Albini, marele luptător din Ardealul de ieri, pentru drepturile noastre. A luptat cu graiul și cu condeiul. Septimiu Albini a fost și în timpul memorandumului luptător nelufricat. El a murit de mult. Acum moare și soția sa. Dumnezeu s'o ierte!

Mulțumită publică: Și pe această cale aducem mulțumită publică, Dnui Octavian Aron, din București pentru gestul Domniei Sale marimimos, de-a fi dăruit capelei noi înființate române unite din Agnita, Tr. Mare, pe sf. Sărbători ale Paștilor, suma de lei 4000. Acest ajutor Banul Dumnezeu să i-l răsplătească. Păr. Filip Crișan preot Bărghiș și adm. filiei Agnita, corator Samoila Nicolae.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați: Sbărcu Ștefan lei 140, Metes Cornel Petroșeni lei 130, Gh. Oaișor București lei 41. Le mulțumim din toată inima. Banul Dumnezeu să le răsplătească înmîit.

Monumentul lui Vasile Lucaciu. Alba Iulia se va împodobi nu peste mult cu o stație nouă. Se va ridica acolo statuia lui Vasile Lucaciu, marele luptător pentru drepturile noastre din Ardeal. E și aceasta o stație refugiată, adusă dela Satu Mare în 1940, cu prilejul cedării Ardealului de Nord. Bine înțeles la Alba Iulia va fi numai provizoriu locul statuii, până se va putea reințoarce din nou la locul ei de obârșie.

Ion Palaghiță. Un nou erou înscris cu litere mari în istoria războiului nostru de azi. A murit la datorie, respingând cu îndârjire atacurile bolșevicilor, locotenent-colonelul Ion Palaghiță. Pentru virtuțile sale militare a fost decorat de M. Sa Regele Mihai I, citat pe ordin de zi pe armată de Dl Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și înălțat la gradul de colonel (după moarte). A fost dus la locul de veșnică odihnă cu cinstea cuvenită unui astfel de luptător.

Șapte gemeni. O femeie din Maaililla (de sub domnia japoneză) a născut șapte copii. Au murit toți 7. Mama trăiește.

Despre modă și bal. Părintele profesor Teofil Baliban dela Beiuș a tipărit la Iași, la Institutul Presa Bună, o carte despre modă și bal, dând povești creștinești. E foarte bună și o recomandăm cu drag. Păr. Baliban a mai ti-

părit la Iași, la Presa Bună, o carte de rugăciuni.

Cultura Creștină. A ieșit de sub tipar un număr nou din cunoscuta revistă „Cultura Creștină”. E cea mai bună revistă de teologie și de istorie a bisericii noastre din toată țara. În fiecare număr aduce tot lucruri noi, fiind astfel tala cărturșilor din Blaj. În numărul de care vorbim scriu studii d-nii: Augustin Popa, Ioan Miclea, Z. Păclisanu, Arhim. Teodosie Bonteanu și alții.

Nenorocire în Mexic. Lângă orașul Mexic din America există un munte mare, care înainte cu 200 de ani a aruncat lavă. Acum iar e pe cale de a arunca lavă. Locuitorii sunt îngroziiți de această nenorocire. Foarte mulți au și părăsit orașul Numai Banul Dumnezeu știe, ce se va mai întâmpla acolo.

Focul dela Nisporeni. Am scris într'un număr al gazetei noastre despre marea nenorocire din comuna Nisporeni, Județul Lăpușna. Au ars vreo 130 de gospodării. După cercetări îndelungate s'a putut stabili că focul a fost pricinuit de doi țărani, Ioan Echimuc și Teodosie Artemie. În grajdul lui Artemie Teodosie au fiert rachiu, ca să sibă cu ce să se imbete. Și au fiert otravă, fiindcă rachiu fiert așa nu e destilat și de aceea e foarte periculos. Din nenorocire s'a aprins cazanul, apoi grajdul și în cele din urmă tot satul.

Călăuza agricultorului. S'a tipărit de curând o carte mare de 650 de pagini, de slăuiri pentru plugari. Ii zice „Călăuza agricultorilor” și e scrisă de Dnii Anghel Jucă și C. Călniceanu. O recomandăm și cititorilor noștri.

Al 13-lea copil. În Măgura Ierii (jud. Turda) plugarul Sas Augustin a avut fericirea ca cel de sl 13-lea copil al său să fie botezat de Dl Mareșal Ioan Antonescu, conducătorul statului. La botez Dl Mareșal a fost reprezentat prin Dl General Alexandru Valcu, prefectul județului Turda. În Iara (jud. Turda) a botezat al zecelea fiu al locuitorului Arion Florea.

Țar japonez. Excelența Sa Dl A. Izutsui, ministrul Japoniei la București, a dat cu prilejul unei sărbători naționale a țării sale, 100 mii lei pentru ostașii noștri. Dl M. Antonescu i-a mulțumit pentru acest dar.

Din Transnistria. În Transnistria e timp foarte frumos și de muncă rodnică. Oamenii, bucurându-se că au scăpat de stăpânirea celor fără Dumnezeu, lucrează și se roagă pentru biruință. Se fac biserici multe și se repară cele ce cari le-au distrus comuniștii. Mare e bu-

curia locuitorilor din acele părți că au iar biserici. Avem și noi vestitori ai Evangheliei în acele părți și se cuvine să ne rugăm, pentruca Dumnezeu să-i ajute întru munca lor.

Cărți noi. Societatea Sfântul Nichita a preoților greco-catolici din Cluj tipărește la Cluj mai multe cărți: 1. Acela pe care voi nu-l știți de Părintele Nicolae Pura. 2. Stăpânește-te de Părintele Dumitru Pop. S'a tipărit o carte despre Pocăioșă a Părintelui Simeon Chișiu dela Cluj. Ne pare nespuse de bine că sunt atât de harnici frații noștri rămași dincolo.

Cunoștințe folositoare

Combaterea boalelor viței de vie

Vițele de vie suferă foarte mult din cauza peronosporiei și a vermilor de struguri.

Peronospora sau mana viței de vie este produsă de o ciupercă mică și se combate cu zeamă de piatră vânăată.

Viermii strugurilor sunt larvele unor futurași mici de noapte cari produc pagube tot așa de mari ca și peronospora.

În anul 1942 Dl Inspector Fitosanitar din Sibiu a constatat la fața locului că în județul Târnava-Mică viermii strugurilor au cauzat pagube chiar mai mari decât peronospora.

Viermii strugurilor se combat cu otrăvuri puternice arseniacale cum e: Verde de Paris, și Spritzmeritol cari se găsesc de vânzare la ocoalele agricole.

Zeama de piatră vânăată se pregătește separat, iar aceea de Verde de Paris deasemenea, și pe urmă se amestecă. În felul acesta stropim deodată cu două medicamente contra alor doi dușmani.

La pregătirea soluției de piatră vânăată trebuie să ținem seamă că nu se toarnă niciodată zeama de var în zeama de piatră vânăată cum se obișnuia până acum, ci se toarnă zeama de piatră vânăată în zeama de var.

La stropiri trebuie să fim atenți ca să se stropească bine toți strugurii, și dosul frunzelor.

Frunzele se mai refac, dar strugurii niciodată.

Boala intră în frunze prin niște găurele mici ce se găsesc pe ele și cari sunt în număr foarte mare pe dosul frunzelor. Astfel pe o frunză de o palmă pe fața deasupra sunt 2—3000

găuri (stomate), în timp ce pe dos sunt 2—3 000.000 de găuri.

Zeama trebuie răspândită sub formă de ceață foarte fină, care să pătrundă și să învâluiească butucul. Picăturile mari cari curg depe trunze nu sunt de folos pentru combaterea manei.

De regulă viile se stropesc de trei sau patru ori, dar cele mai importante stropiri sunt 2. și anume aceea dinainte de înflorirea strugurilor și a doua după înflorire.

În o sută de litri de apă trebuie următoarele preparate:

Stropitul I.

a) 250 gr. piatră vântată, 125 gr. var nestios sau 375 gr. var stins, 100 gr. piatră acră; b) 150 gr. Verde de Paris 750—1000 gr. var stins. La un hectar vie pe rod trebuie 400—500 litri

Stropitul II

(a 750 gr. piatră vântată, 375 gr. var nestins sau 1125 gr. var stins, 200 gr. piatră acră; b) 150 gr. Verde de Paris, 750 până la 1000 gr. var stins. La un hectar de vie pe rod trebuie 800—1000 l. zeamă.

Stropitul III și IV.

a) 500 gr. piatră vântată, 250 gr. var nestins sau 750 gr. var stins, 200 gr. piatră acră; b) 150 gr. Verde de Paris, 750—1000 gr. var stins. La un hectar de vie pe rod trebuie 1500 l. zeamă.

Pentru orice instrucțiuni adresate-vă administratorilor agr. comunali (agenți agricoli), cu cari am ținut cursuri practice despre pregătirea soluțiilor și stropitul viilor. Inginerilor Agronomi dela Ocoalele Agricole și Camerei Agricole.

Ing. agr. Victor Rusu.
Directorul Camerei de Agr.
Târnava-Mică

Măte vestite

Poetul italian Petrarca, care a murit la anul 1300, a avut un motan, pe care-l iubea foarte mult și care se află și astăzi uscat și umplut în casa poetului. Despre acest cotoiu a scris versuri frumoase un alt poet italian cu numele Tassoni. Marele poet francez Victor Hugo avea și el un cotoiu negru, la care ținea foarte mult. Cardinalul Richelieu spunea că cu nimic nu-și trece vremea mai bine decât cu pisica sa. Marele învățat Ampère își întrerupe scrisul ori cititul, când venea la el motanul lui cel plăcut. Foarte mult ținea la cotoiul său și compozitorul muzical italian Domenico Scarlatti, ba se jucau cu el și ceilalți prietini muzicanți ai lui. Mai mult, el a scris chiar o compoziție muzicală în cinstea cotoiului său.

DOCTORUL SAZELOR

Inecul

Vară de vară, de cum încep căldurile și vremea scaldatului, se abate nenorocirea Inecului peste capul părinților cu copilandri cari toată ziua se bălesc în apele satului.

A lăsa copiii să se scalde cât mai mult, e foarte bine, pentru că soarele cu puterea lui le întărește oasele, le dă sănătate și înotul dă trupului o formă frumoasă; dară scaldă aduce nenorocirea Inecului.

Cum vine vara, când nenorociri vin ca întotdeauna, este bine să știm, că cel înecat, dacă se scoate din apă chiar după o jumătate de oră, el nu este mort decât numai pare că e mort și că deci se poate ajuta, poate fi readus la viață.

Ajutorul care se poate da celui înecat este respirația artificială, adică se face să răsuflă cu puterea, și cel înecat este readus la viață, pentru că inima sa după o jumătate de oră nu a încetat să bată, copilul nu e mort, dară nu răsuflă.

Cel scos din apă, se va așeza cu capul în jos — de e copil mic se ține puțină vreme de picioare cu capul în jos — și apăsându-l pe plept ori la capătul coastelor, dacă e cu fața în jos facem să se scurgă apa din el și apoi îl apăsăm ca și când răsuflă, adică de vreo 20 de ori într'un minut pe coaste ori îl ridicăm mâinile în sus și apoi le aducem pe plept, în toată această vreme cel scos din apă fiind așezat pe pământ cu capul ceva mai jos.

Respirația artificială, adică truda de a readuce la viață pe cel înecat, trebuie făcută fără a ne pierde nădejdea, timp de un ceas și chiar mai mult.

De avem un medic în apropiere, să fie chemat de îndată și, făcându-i-se injecție în inimă, cel înecat va fi cu siguranță salvat din ghiarele morții.

Dr. Ion Frățilă.

Cărți

A apărut *Binecuvântarea Euharistică*, ediția 7-a Lugoj, editura Reuniunii de Misluni, 1943, prețul 20 lei.

În sfârșit a putut fi tipărită din nou această cânticică atât de mult căutată. Are o înfățișare nouă cu notele puse la începutul fiecărei cântări. Se poate comanda la Librăria Seminarială Blaj și la Librăria Diecezană Lugoj.

Fel de fel

Bolșevicii și Lituania

Lituania este o țărișoară din nordul Europei, care pe vremuri se ținea de Polonia, apoi a ajuns sub stăpânirea Rusiei, până la 1919, când s'a declarat stat independent. Are o mărime de cam 56 mii kilometri pătrați cu 3 milioane de locuitori. În 1939 a fost ocupată însă din nou de Ruși, iar în 1940 eliberată din nou de către armatele germane. Episcopul catolic al orașului, lituan Kanen, P. S. Vincențiu Brizgyz spune că, ocupând bolșevicii seminarul teologic din Kanen, au scos pe teologi și pe profesori cu baioneta din seminar, iar preoților Vaitkus și Moskavskas le-a declarat căpitanul care conducea batalionul următoarele: „Acuma am luat în sfârșit pentru totdeauna în primire Lituania. Nici Papa, nici Fuehrerul, nici Roosevelt nu vor mai putea scoate țara aceasta din mâinile noastre. Ceeace am realizat în Rusia în 20 de ani, vom realiza în Lituania în timp mult mai scurt“. A dat Dumnezeu totuși, de bolșevicii au fost nevoiți să părăsească Lituania, înainte de a-și fi putut realiza gândurile.

Zamă de fructe pentru bolnavii de inimă

Medicina modernă a descoperit că pentru boalele de inimă cele mai bune leacuri sunt diferitele zămuri de fructe și de legume proaspete. Până acuma pe bolnavii de inimă li curau cu lapte, dar de-o vreme încoace s'a dovedit că cele mai bune sunt zămurile de fructe și de legume proaspete, nefierate. Se știe că cel mai bun leac împotriva boalelor de stomac este mărul răzuit. Tot atât de bun leac împotriva boalelor de inimă este sucul de portocală, de lămâie, de mere, de pere, de prune, de pierseci și de alte fructe. Tot asemenea și sucurile de legume nefierate sunt cât se poate de bune și de minunate.

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga fâșii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

Oameni fără stomac

Un profesor universitar de la Viena Dr. Hans Finterer, are într'o revistă medicală, că el a scos unui bolnav de cancer (trădătorul stomacului și l-a lăsat numai mâțele, așa că mâncarea trecea din gură și din esofag (trădătorul prin care trece mâncarea până a ajunge în stomac) de drepte în mațul subțire. Interesant apoi că acești bolnavi făcându-și stomac nu numai că nu se plângeau că n'ar avea poftă de mâncare, ci dimpotrivă se necăjeau că nu primesc mâncare destulă ca să se poată sătura. Lumea credea până acuma că foamea vine dela stomac. Iată însă că s'a dovedit că nu e adevărat.

Cât este de scump rادیu

Rادیu este un metal pe care l-au descoperit soții Curie în anul 1898 și pe care-l folosesc doctorii între altele pentru vindecarea cancerului sau a rachișii. Acest rادیu se scoate foarte greu, deaceia este și foarte scump. Că ce scump este acest metal se poate deduce de acolo, că pe când un gram de aur e cam 100 lei, pe atunci un gram de rادیu face 150 milioane Lei. În Germania întreagă nu se află decât 20 de grame de rادیu. Dar bolnavii germani cred că cu vremea vor putea scoate cu tot cam 100 grame.

Poșta gazetelor

Săbău Teodor — Sărmășel. Banii primit și introdus după cum ați cerut.
Gh. Sărbulescu — Bucova. Banii primit pe 1943, mai aveți de achitat 30 lei. Ziarul se trimite de aici foarte regalat.
Sbărcu Ștefan — Săsași. Din cei 500 lei am introdus, pe 1943, 360 Lei, iar restul trecut ca ajutor.

Biserica gr. catolică Căpâlna-de-Jos

CONCURS

Pentru ocuparea postului de cantor la biserica gr. cat. d. n. Căpâlna-de-Jos jud. Târnava mică să publicăm concurs cu terminul de 15 Iunie 1943.
Venite: 6 jug. arător 2 jug. cotar, terțialitatea din stolare. Concursul renții înainte de terminul concursului să se prezinte în vre-o zi mincă la biserică, având diploma.
Căpâlna de Jos, la 21 Mai 1943.
45 (1—1) CURATORATUL

Abonamentul se plătește înainte